

B. Osobitná časť

K bodu 1 (§ 4 ods. 4)

Podľa § 4 ods. 4 sa zdaniteľná osoba, ktorá dodá stavbu, jej časť alebo stavebný pozemok alebo prijme platbu pred ich dodaním, pričom z dodania sa má dosiahnuť obrat 49 790 eur, nestáva platiteľom dane dňom dodania resp. dňom prijatia platby, ak ide o dodanie, ktoré je oslobodené od dane podľa § 38 ods. 1. Navrhuje sa doplniť, že rovnako sa zdaniteľná osoba nestáva platiteľom dane, ak dodá časť stavby, ktorou je jednotlivý byt, jednotlivý apartmán alebo jednotlivý nebytový priestor, ktorých dodanie je oslobodené od dane podľa § 38 ods. 7.

K bodu 2 /§ 5 ods. 1 písm. g)/

V § 5 sa navrhuje rozšíriť okruh dodaní tovarov a služieb v tuzemsku, z titulu výkonu ktorých zahraničná osoba nie je povinná podať žiadosť o registráciu pre daň.

K bodom 3 až 5, 29, 30, 34, 35, 37 (§ 8 ods. 4, § 8a, § 11a, § 70 ods. 2 písm. g) a h), § 70 ods. 4 písm. d), § 80 ods. 1 písm. e) až g) a ods. 4 písm. f) a § 85kh)

V súlade s článkom 1 smernice Rady (EÚ) 2018/1910, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o harmonizáciu a zjednodušenie určitých pravidiel v systéme dane z pridanej hodnoty pre zdaňovanie obchodu medzi členskými štátmi (ďalej len „smernica (EÚ) 2018/1910“), dochádza okrem iného k zavedeniu režimu call-off stock, ako povinnej úpravy pre všetky členské štáty, na základe ktorej sa preprava tovaru, ktorý je obchodným majetkom zdaniteľnej osoby (ďalej len „dodávateľ“), do iného členského štátu na účely jeho následného dodania vopred známemu odberateľovi - zdaniteľnej osobe identifikovanej pre daň v členskom štáte skončenia prepravy tovaru (ďalej len „odberateľ“) - nepovažuje, pri splnení ustanovených podmienok, za premiestnenie tovaru do iného členského štátu podľa § 8 ods. 4.

Zákon o DPH v účinnom znení už v § 11a obsahuje obdobnú úpravu (nadobudnutie tovaru v tuzemsku z iného členského štátu v osobitnom prípade), ktorá však upravuje pravidlá len v prípade, že Slovenská republika je členským štátom určenia prepravovaného tovaru dodávateľa. Keďže však smernica (EÚ) 2018/1910 obsahuje komplexné pravidlá upravujúce uplatňovanie DPH tak v členskom štáte začatia prepravy tovaru, ako aj v členskom štáte jej skončenia, navrhuje sa, aby boli v zákone o DPH vykonané príslušné zmeny, ktoré by nielen doplnili príslušné pravidlá pri uplatňovaní režimu call-off stock, ale aj zohľadňovali odlišnosti tohto režimu, ako je ustanovený smernicou (EÚ) 2018/1910. Z týchto dôvodov sa navrhuje zaviesť **nový § 8a** a upraviť uvedený **§ 11a**.

V novo navrhovanom **§ 8a** je zavedená definícia režimu call-off stock a sú ustanovené podmienky a následky uplatnenia tohto režimu z pozície Slovenskej republiky ako členského štátu začatia prepravy tovaru, t. j. členského štátu dodania. Pri splnení všetkých tam ustanovených podmienok sa navrhuje, aby tovar premiestnený z tuzemska do iného členského štátu bol považovaný za dodaný dodávateľom s oslobodením od dane podľa § 43 ods. 1 až v momente, v ktorom k nemu nadobudne právo nakladať ako vlastník určený odberateľ, na základe dohody uzavretej s dodávateľom, pričom na premiestnenie tovaru sa nebude prihliadať. Na druhej strane bude v tom istom momente dochádzať v členskom štáte, do ktorého bol tovar prepravený, k nadobudnutiu tovaru z iného členského štátu, pričom daňová povinnosť z nadobudnutia tovaru vznikne v súlade s bežnými pravidlami a osobou povinnou platiť daň z nadobudnutia tovaru bude určený odberateľ, ktorý získal právo nakladať s tovarom ako vlastník.

V prípade, že Slovenská republika bude členským štátom, do ktorého bol tovar prepravený, t. j. členským štátom nadobudnutia tovaru, uplatňovanie úpravy nadobudnutia tovaru v tuzemsku z iného členského štátu, ako je nastavené v súčasnosti platnom a účinnom znení, už nebude

možné. Z tohto dôvodu sa navrhuje **nové znenie § 11a**, ktoré obsahuje už iba pravidlá stanovenia momentu, v ktorom pri splnení ustanovených podmienok režimu call-off stock v členskom štáte, z ktorého bol tovar odoslaný alebo prepravený, dôjde v tuzemsku k nadobudnutiu tovaru z iného členského štátu, ako aj určenia osoby, u ktorej sa toto nadobudnutie považuje za uskutočnené.

Pokiaľ ide o najpodstatnejšie zmeny navrhovaného režimu call-off stock oproti pravidlám ustanoveným v súčasnosti účinnom znení § 11a, za tie je potrebné považovať, okrem skutočnosti, že nové pravidlá reflektujú aj uplatňovanie zákona o DPH z pohľadu Slovenskej republiky ako členského štátu dodania, taktiež skutočnosť, že navrhovaná úprava nebráni jej uplatneniu v prípade, že dodávateľ má v členskom štáte skončenia prepravy pridelené identifikačné číslo pre daň, ako aj skutočnosť, že tovar musí byť dodaný osobe, pre ktorú je určený, do 12 mesiacov odo dňa skončenia prepravy.

Navrhovanou úpravou je ďalej v **§ 70 ods. 4** ustanovená podrobná záznamová povinnosť pre obe zdaniteľné osoby zúčastnené v transakcii v režime call-off stock, ktorej obsah je ustanovený v čl. 54a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/1912, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011, pokiaľ ide o určité oslobodenia od dane pri transakciách v rámci Spoločenstva. V neposlednom rade sa navrhovaný režim call-off stock od v súčasnosti uplatňovaného odlišuje aj v tom, že dodávateľ bude povinný podať súhrnný výkaz dvakrát. Prvýkrát v období, v ktorom došlo k preprave tovaru do iného členského štátu **/navrhovaný § 80 ods. 1 písm. e) a ods. 4 písm. f)/** a druhýkrát v období, v ktorom došlo k dodaniu tovaru.

Navrhovaný § 8a obsahuje aj následok nedodržania ustanovených podmienok pre uplatnenie režimu call-off stock, konkrétne, že v tam určených momentoch sa tovar považuje za premiestnený v zmysle § 8 ods. 4.

Keďže navrhovaná úprava by mohla ovplyvniť tak právne vzťahy, ako aj uplatňovanie pravidiel, ktoré sa viažu na tovar prepravený do tuzemska podľa v súčasnosti účinného § 11a, navrhuje sa v prechodnom ustanovení, aby sa v súvislosti s týmto tovarom dočasne predĺžila účinnosť doterajších pravidiel.

K bodu 6 (§ 13a)

Do zákona sa dopĺňa nový paragraf 13a, ktorý je súčasťou nových pravidiel zavedených smernicou (EÚ) 2018/1910. V rámci štruktúry zákona o DPH je toto nové ustanovenie zaradené do časti upravujúcej „Miesto zdaniteľného obchodu“, nakoľko bezprostredne nadväzuje na pravidlo určenia miesta dodania tovaru, ktoré je spojené s prepravou. Toto nové ustanovenie má za cieľ ustanoviť jednoznačné pravidlo týkajúce sa priradenia prepravy tovaru pri tzv. reťazových transakciách v rámci územia EÚ. Reťazovými transakciami je potrebné rozumieť situácie, keď ten istý tovar je predmetom viacerých po sebe nasledujúcich dodaní, pričom odoslanie alebo preprava tohto tovaru sa uskutočňuje z jedného členského štátu do iného členského štátu, a to priamo od prvého dodávateľa konečnému odberateľovi v rámci reťazca.

Vyjasnenie priradenia prepravy tovaru v rámci reťazových obchodov spočíva v tom, že ak zabezpečuje prepravu odberateľ, t. j. zdaniteľná osoba, ktorá kupuje resp. nadobúda tovar od prvého dodávateľa (ďalej len „prostredná osoba“), odoslanie resp. preprava tovaru sa priradí k tomuto prvému dodaniu tovaru, čo v konečnom dôsledku znamená, že prvý dodávateľ uskutočňuje tzv. pohyblivú dodávku tovaru, a teda uplatní oslobodenie od DPH. Avšak, ak prostredná osoba oznámi prvému dodávateľovi identifikačné číslo pre DPH pridelené v členskom štáte, kde sa preprava tovaru začína uskutočňovať (pridelenie IČ DPH v ČŠ prvého dodávateľa), prepravu tovaru nemožno priradiť k dodaniu tovaru prvým dodávateľom, ale sa priradí k dodaniu tovaru uskutočnenému prostrednou osobou. V takomto prípade nemôže prvý dodávateľ uplatniť na dodanie tovaru pre prostrednú osobu oslobodenie od DPH.

Rovnako sa priradenie odoslania alebo prepravy tovaru posúdi vo vzťahu k splneniu podmienok trojstranného obchodu. Aj na účely splnenia podmienok trojstranného obchodu bude rozhodujúce, aké IČ DPH oznámi prvý odberateľ (prostredná osoba) prvému dodávateľovi.

K bodu 7 (§ 18 ods. 2)

Ide o terminologické zjednotenie pojmu v celom zákone.

K bodu 8 (§ 22 ods. 5)

Navrhuje sa zrovnoprávniť určenie základu dane pri bezodplatnom dodaní tovaru podľa § 8 ods. 3, ktorý nie je odpisovaným majetkom podľa zákona o dani z príjmov, s určením základu dane pri bezodplatnom dodaní tovaru, ktorý je odpisovaným majetkom podľa zákona o dani z príjmov. V podstate ide o drobný hmotný majetok a na účel stanovenia základu dane sa navrhuje fikcia štvorročného rovnomerného odpisovania tohto majetku. Hlavným dôvodom úpravy základu dane pri bezodplatnom dodaní drobného hmotného majetku je zbaviť platiteľa dane povinnosti odvieť DPH z celej kúpnej ceny v prípade vyradenia drobného hmotného majetku po jeho dlhšom použití, kedy je najčastejšie darovaný rôznym sociálnym a charitatívnym zariadeniam.

K bodom 9 a 10 (§ 38 ods. 3 písm. a) a § 38 ods. 4)

Zákonom č. 323/2018 Z. z., ktorým sa menil a doplnil zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, sa s účinnosťou od 1.1.2019 zaviedla znížená sadzba DPH na ubytovacie služby. Zákon vymedzil ubytovacie služby (príloha č. 7a zákona o DPH) odkazom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 451/2008 z 23. apríla 2008, ktorým sa zavádza nová štatistická klasifikácia produktov podľa činností (CPA) a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3696/93, konkrétne na služby uvedené v kóde 55 CPA.

V záujme zjednotenia použitia pojmu „ubytovacie služby“ v celom zákone, sa navrhuje v odseku 4 vymedziť ubytovacie služby v nadväznosti na uvedené nariadenie. Vymedzenie ubytovacích služieb v odseku 4 v nadväznosti na uvedené nariadenie platiteľovi dane umožní správne posúdiť, či ním poskytovaná služba je vylúčená z oslobodenia od dane podľa § 38 ods. 3. Ubytovacími službami podľa skupín vymedzených priamo v návrhu (§ 38 ods. 4) odkazom na štatistickú klasifikáciu sú najmä hotelové a podobné služby, turistické a ostatné krátkodobé ubytovacie služby, služby miest na táborenie a taktiež služby ubytovania v študentských ubytovacích zariadeniach alebo v ubytovniach pre robotníkov, avšak len za predpokladu, že ubytovanie je poskytnuté na obdobie menej ako tri mesiace.

K bodom 11 a 12 (§ 43 ods. 1 a 9)

Platiteľ dane pri dodaní tovaru do iného členského štátu EÚ môže uplatniť oslobodenie od DPH, len ak sú splnené hmotnoprávne podmienky pre oslobodenie od DPH.

Znenie **odseku 1** sa navrhuje spresniť v súlade s článkom 138 smernice Rady 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“) novelizovaným smernicou (EÚ) 2018/1910. Zo znenia novelizovaného článku 138 smernice o DPH vyplýva, že jednou z hmotnoprávnych podmienok pre oslobodenie od DPH pri dodaní tovaru do iného členského štátu je, že nadobúdateľ má pridelené identifikačné číslo pre DPH v inom členskom štáte ako je členský štát, kde sa začala preprava tovaru, pričom toto identifikačné číslo pre DPH musí nadobúdateľ oznámiť dodávateľovi.

Zo znenia **odseku 9**, ktorý bol doplnený do § 43 zákona o DPH na základe bodu 3 smernice (EÚ) 2018/1910 (novelizácia čl. 138 smernice o DPH), vyplýva, že dôležitou súčasťou podmienok pre oslobodenie od dane sa stáva aj samotné deklarovanie dodania tovaru do iného členského štátu v súhrnnom výkaze. Oslobodenie od dane správca dane neuzná, ak dodávateľ nepodá súhrnný výkaz alebo ak v súhrnnom výkaze uvedie nesprávne, neúplné alebo

nepravdivé údaje. Oslobodenie od dane správca dane uzná vtedy, ak dodávateľ vie akýmkoľvek vierohodným spôsobom preukázať, že neúmyselne a v dobrej viere uviedol nesprávne alebo neúplné údaje v súhrnnom výkaze a následne tieto skutočnosti doloží napr. dodatočným súhrnným výkazom, alebo na základe výzvy správcu dane poskytne správne a úplné údaje.

K bodom 2, 13 až 22 a 39 (§ 5 ods. 1 písm. h), § 48c ods. 1, 2, 5 a 6, § 48ca, § 48d, § 48e, § 49 ods. 2 písm. b), príloha č. 9)

Zákonom č. 369/2018 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 369/2018 Z. z.“), bolo pozmeňujúcim návrhom poslanca NR SR do zákona o DPH s účinnosťou od 1. januára 2020 zavedené nové ustanovenie § 48c, upravujúce oslobodenie od dane pri určitých zdaniteľných obchodoch spojených s medzinárodným obchodom. Ide o transpozíciu čl. 154 a nasl. smernice o DPH v platnom znení. Oslobodenie od dane sa týka zdaniteľných obchodov s presne špecifikovanými tovarmi uvedenými v prílohe č. 9 zákona o DPH (ďalej len „**príloha č. 9**“), ak sú dodané v colných skladoch a v osobitných skladoch (tovar uvedený v časti I prílohy č. 9) alebo v daňových skladoch (tovary uvedené v časti II prílohy č. 9), alebo sú posledné zmienené tovary dovezené či nadobudnuté v tuzemsku a sú určené na umiestnenie do daňového skladu. Taktiež je v závislosti od tovaru a situácie uplatňované oslobodenie od dane aj na poskytnutie určitých služieb. Zákon č. 369/2018 Z. z. v tejto súvislosti okrem iného ustanovil limitáciu oslobodenia od dane, sumu splatnej dane pri ukončení spomínaných režimov a situácií a v súvislosti s ukončením režimu alebo situácií ako osobu povinnú platiť ustanovuje osobu, ktorá spôsobí, že sa na tovar prestane vzťahovať režim alebo situácia uvedená v § 48c ods. 1 a 2. Vzhľadom na logiku pravidiel systému DPH a ich nastavenie v **§ 48ca až § 48e** je touto osobou potrebné rozumieť osobu, ktorá má v čase, keď sa na tovar prestane vzťahovať colný režim colné uskladňovanie alebo v čase vyňatia tovaru z osobitného či daňového skladu, právo nakladať s tovarom ako vlastník. Ide totiž o osobu, ktorá benefitovala z oslobodenia predchádzajúceho dodania od dane, ktoré by za normálnych okolností podliehalo zdaneniu DPH. Taktiež sa v **§ 48d** zaviedla definícia pojmu „osobitný sklad“.

Navrhovanou úpravou sa, vo vzťahu ku všetkým zavedeným oslobodeniam od dane uvedeným v **§ 48c**, z dôvodu právnej istoty výslovne uvádza, že sa uplatňujú len na dodanie predmetných tovarov umiestnených v tuzemských skladoch, resp. na dovoz, dodanie či nadobudnutie týchto tovarov v tuzemsku, pokiaľ sú určené na umiestnenie do daňového skladu v tuzemsku (**§ 48c ods. 1 a 2**), dochádza k vymedzeniu služieb, ktorých poskytnutie je v súvislosti s dotknutým tovarom taktiež oslobodené od dane (**§ 48c ods. 6**) a ustanovuje sa registračná povinnosť zahraničných osôb, ktoré budú osobou povinnou platiť daň z dôvodu ukončenia uplatňovania režimov a situácií na dotknutý tovar (**§ 48c ods. 5**). Keďže cieľom oslobodení od dane zavedených zákonom č. 369/2018 Z. z. je zlepšiť podmienky a podporiť medzinárodný obchod s dotknutými tovarmi v Slovenskej republike, navrhuje sa, aby zahraničné osoby, ktoré v tuzemsku uskutočňujú výlučne plnenia oslobodené od dane podľa **§ 48c ods. 1 a 2**, neboli v tuzemsku povinné sa registrovať pre daň (§ 5 ods. 1 písm. h)/.

Pokiaľ ide o vecný rozsah oslobodenia od dane dodania tovarov a služieb v colných skladoch, zákonom č. 369/2018 Z. z. bolo ustanovené, že sa vzťahuje len na položku uvedenú v časti I prílohy č. 9 a na dodanie služieb súvisiacich s týmto tovarom, ktoré sú poskytnuté v colnom sklade. Navrhovanou úpravou sa v časti I prílohy č. 9 zužuje kategória tovarov, na ktoré sa uplatní oslobodenie od dane, len na surovú ropu. Taktiež sa ustanovuje, že dodanie surovej ropy a poskytnuté služby sa oslobodia od dane len ak sa tieto dodania uskutočnia vo verejnom colnom sklade typu I.

Vo vzťahu k oslobodeniu od dane v colnom sklade sa navrhuje v **§ 48ca** ustanoviť osobitné pravidlá, ktoré sa uplatnia na prípady, ak osoba, ktorá kúpila surovú ropu s oslobodením od dane, spôsobí, že sa na tento tovar prestane vzťahovať colný režim colné uskladňovanie v iných

prípadoch, ako je ukončenie tohto colného režimu v súvislosti s dodávkou tovaru (napr. vyňatie tovaru zo skladu, prepustenie do colného režimu aktívny zušľacht'ovací styk a pod.). V takejto situácii sa navrhuje, aby sa oslobodenie od dane uplatnené na predchádzajúce dodanie tovaru a na služby, ktoré táto osoba v súvislosti s uskladneným tovarom prijala, zrušilo a táto osoba bola povinná zaplatiť daň. Ak by však osoba surovú ropu uskladnila do colného skladu a táto istá osoba spôsobí, že sa na surovú ropu prestane vzťahovať tento colný režim, bude dochádzať len k zrušeniu oslobodenia služieb prijatých v colnom sklade v súvislosti s tým uskladneným tovarom. V ustanovení § 48ca ods. 2 sa taktiež z dôvodu právnej istoty uvádza, že ak pôjde o ukončenie colného režimu colné uskladňovanie v súvislosti s vývozom uskladnenej surovej ropy, oslobodenie prijatých služieb sa nezruší, pokiaľ sú tieto služby oslobodené od dane podľa § 47 ods. 6.

Pokiaľ dôjde k ukončeniu colného režimu colné uskladňovanie v súvislosti s dodaním tovaru, k zrušeniu oslobodenia pri dodaní surovej ropy a služieb, ktoré predchádzali tomuto ukončeniu nebude dochádzať, a na dodanie surovej ropy, v súvislosti s ktorým dochádza k ukončeniu tohto colného režimu, sa uplatnia bežné pravidlá DPH.

Je taktiež potrebné dodať, že vznik daňovej povinnosti pri dovoze tovaru podľa § 21 ods. 1 a spôsob určenia základu dane pri dovoze tovaru podľa § 24 nebude ani v jednom z popísaných prípadov dotknutý.

V navrhovanom § 48ca sa ďalej ustanovujú povinnosti osôb, ktoré vlastnia surovú ropu v čase, keď sa s ňou v colnom sklade obchodujú, ako aj keď sa na ňu prestane vzťahovať colný režim colné uskladňovanie. Taktiež sa zavádzajú záznamové a aj oznamovacie povinnosti prevádzkovateľov colných skladov voči správcovi dane, ktorým je daňový úrad. Týmito povinnosťami sa sleduje uľahčenie výkonu správy daní a identifikácie sumy dane, ktorá sa pri ukončení predmetného colného režimu stáva splatnou. Súčasne sa navrhuje zaviesť spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť prevádzkovateľa colného skladu, ktorá vznikne len v prípade, ak prevádzkovateľ, v rozpore so zákazom ustanoveným v § 48ca ods. 6, umožní vlastníkovi surovej ropy túto fyzicky vyňať z priestorov colného skladu bez toho, aby si vlastník voči prevádzkovateľovi splnil povinnosti pred vyňatím tovaru (oznámiť identifikačné číslo pre DPH a doručiť mu faktúru o predaji/kúpe surovej ropy) a súčasne si vlastník nesplnil povinnosť zaplatiť daň. Nakoľko v takýchto prípadoch nebude v zásade známa suma, z ktorej sa má vypočítať splatná daň, navrhuje sa zaviesť spôsob jej určenia, ak prevádzkovateľ nevie preukázať sumu, za ktorú bola surová ropa takto vyňatá z colného skladu, predaná inej osobe, respektíve kúpená v colnom sklade s uplatnením oslobodenia od dane.

Nakoľko oslobodenie od dane pri dodaní tovaru v colnom sklade sa uplatňuje na tovar, ktorý nie je v zmysle colných predpisov tovarom Únie, je smernicou o DPH vyžadované, aby sa identické oslobodenia od dane uplatňovali aj na taký istý tovar, ktorý má štatút tovaru Únie. Z uvedeného dôvodu bolo zákonom č. 369/2018 Z. z. zavedené oslobodenie od dane pri dodaní tovaru uvedeného v časti I prílohy č. 9 v osobitnom sklade a na dodanie služieb poskytnutých v osobitnom sklade, ktoré súvisia s týmto tovarom.

Zmenami a doplneniami § 48d sa navrhuje nanovo zdefinovať pojem „osobitný sklad“, zdefinovať podmienky, ktoré musí spĺňať tak miesto určené ako sklad, ako aj prevádzkovateľ osobitného skladu a postup správcu dane, ktorým je daňový úrad, pri vydávaní povolenia na prevádzkovanie osobitného skladu. Prevádzkovateľ osobitného skladu by mal byť povinný zložiť zábezpeku na daň, pričom sa navrhuje určiť spôsob, ako mu bude táto povinnosť uložená a spôsob výpočtu výšky tejto zábezpeky. V prípade, že daňový úrad prikróčí k jej použitiu (prípady, kedy prevádzkovateľ osobitného skladu umožní vyňatie surovej ropy bez toho, aby si vlastník tovaru vynímajúci surovú ropu splnil osobitne ustanovené povinnosti a súčasne nezaplatil daň v lehote jej splatnosti), sa navrhuje, aby prevádzkovateľ osobitného skladu bol povinný doplniť zábezpeku do pôvodnej výšky, v akej bola vypočítaná. Navrhovaná úprava

taktiež ustanovuje, na základe akých skutočností bude dochádzať k zániku povolenia na prevádzkovanie osobitného skladu alebo k odňatiu povolenia.

Identicky ako v ustanovení **§ 48ca sa aj v § 48d** navrhujú ustanoviť osobitné pravidlá pre prípad, že vlastník tovaru vyjme surovú ropu z osobitného skladu a nejde o vyňatie v súvislosti s jej dodaním inej osobe, ďalej povinnosti osôb, ktoré vlastnia surovú ropu, voči prevádzkovateľovi osobitného skladu v čase, kedy sa surová ropa dodáva oslobodená od dane v osobitnom sklade a v čase jej vyňatia z tohto skladu. Taktiež sa zavádzajú záznamové povinnosti ako aj oznamovacie povinnosti prevádzkovateľa osobitného skladu voči daňovému úradu.

Navrhuje sa zaviesť spoločná a nerozdielna zodpovednosť prevádzkovateľa osobitného skladu v prípade, ak umožní, v rozpore so zákazom ustanoveným v § 48d ods. 19, vlastníkovi fyzicky vyňať surovú ropu z osobitného skladu bez toho, aby si vlastník voči prevádzkovateľovi skladu splnil povinnosti pred vyňatím tovaru (oznámiť identifikačné číslo pre DPH a doručiť mu faktúru o predaji/kúpe surovej ropy) a súčasne vlastník nesplnil povinnosť zaplatiť daň. Keďže jednou z podmienok na prevádzkovanie osobitného skladu je zloženie zábezpeky, daňový úrad v prípade, že úhradu nezaplatenej dane bude požadovať od prevádzkovateľa osobitného skladu, použije na úhradu túto zábezpeku. Pravidlá pre určenie dlžnej sumy dane v tomto špecifickom prípade sú navrhnuté identicky ako pri colných skladoch.

Keďže v súvislosti s motorovým benzínom a naftou sa od 1. januára 2020 má uplatňovať oslobodenie od dane nielen na ich dodanie v daňovom sklade a na poskytnutie služieb súvisiacich s týmito tovarmi v daňovom sklade, ale aj na ich dovoz, dodanie alebo nadobudnutie v tuzemsku z iného členského štátu za podmienky, že sú určené na umiestnenie do daňového skladu v tuzemsku, a na dodanie služieb súvisiacich s jednotlivými uvedenými zdaniteľnými obchodmi /§ 48c ods. 2 písm. a) až d) v platnom znení/, navrhuje sa v **§ 48c ods. 2 v spojení s § 48e** ustanoviť a spresniť podmienky oslobodenia od dane a určiť práva a povinnosti dotknutých osôb v závislosti od jednotlivých oslobodení od dane.

Motorový benzín a nafta sú tovary, ktoré podliehajú spotrebnej dani z minerálneho oleja na základe zákona č. 98/2004 Z. z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebnej dani“). Zákon o spotrebnej dani pritom ustanovuje prísne pravidlá a podmienky zaobchádzania s týmito tovarmi v situácii, keď sa nachádzajú v režime pozastavenia spotrebnej dane, teda v situácii, kedy ešte nie sú určené na spotrebu. Nakoľko zákon č. 369/2018 Z. z. ustanovil oslobodenie od dane vybraných zdaniteľných obchodov s týmito tovarmi v situáciách, kedy sa nachádzajú práve v režime pozastavenia spotrebnej dane, navrhuje sa, aby podmienky oslobodenia od dane a práva a povinnosti dotknutých zdaniteľných osôb boli do určitej miery korešpondujúce s podmienkami a právami a povinnosťami, ktoré vyplývajú zo zákona o spotrebnej dani.

Navrhovaný § 48e v ods. 1 a 4 určuje ako podmienku oslobodenia od dane v prípade, že motorový benzín a nafta sú predmetom prepravy do daňového skladu v tuzemsku /§ 48c ods. 2 písm. a)/, respektíve medzi dvomi daňovými skladmi /§ 48c ods. 2 písm. b)/, zloženie zábezpeky na sumu dane, ktorá by bola splatná, ak by sa na dovoz, respektíve dodanie tovaru neuplatnilo oslobodenie od dane. Túto zábezpeku bude v prospech colného úradu skladat' prevádzkovateľ daňového skladu, do ktorého sú motorový benzín alebo motorová nafta určené na umiestnenie v prípade oslobodenia podľa § 48c ods. 2 písm. a), respektíve prevádzkovateľ daňového skladu, z ktorého sa tieto tovary prepravujú v prípade oslobodenia podľa § 48c ods. 2 písm. b). Zábezpeka bude vrátená alebo uvoľnená, ak budú splnené podmienky na vrátenie alebo uvoľnenie zábezpeky zloženej na účely spotrebnej dane podľa zákona o spotrebnej dani. Ak tovar do určeného daňového skladu nedorazí a vlastník tovaru daň v ustanovenej lehote v prospech daňového úradu nezplatí, zábezpeka bude použitá na úhradu splatnej dane. Pôjde o špecifický prípad spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti prevádzkovateľa daňového skladu

za nezaplatenú daň. Ak prevádzkovateľ daňového skladu zábezpeky pred začatím prepravy tovaru nezloží, dovoz tovaru, resp. dodanie tovaru v tuzemsku, nebudú môcť byť oslobodené od dane.

Z navrhovaného ustanovenia je teda zrejmé, že v prípade tovaru prepravovaného z tretieho štátu do daňového skladu v tuzemsku alebo tovaru prepravovaného medzi dvomi daňovými skladmi v tuzemsku, na dovoz alebo dodanie ktorého sa uplatní oslobodenie od dane, sa zavádza delená vecná príslušnosť pri správe dane, keďže na časť správy zábezpeky bude vecne príslušným správcom dane colný úrad; na ostatné činnosti a postupy pri správe dane bude vecne príslušným správcom daňový úrad.

V prípade zdaniteľných obchodov oslobodených od dane podľa § 48c ods. 2 písm. c) a d) navrhovaná úprava nevyžaduje ako podmienku oslobodenia od dane zloženie zábezpeky prevádzkovateľom daňového skladu. Podobne ako v § 48ca a § 48d sa navrhujú osobitné pravidlá pre prípad, že vlastník tovaru vyjme motorový benzín alebo naftu z daňového skladu a nejde o vyňatie v súvislosti s jej dodaním inej osobe, to znamená povinnosti osôb, ktoré vlastnia dotknuté tovary v čase uskutočňovania dodania týchto tovarov s oslobodením od dane a v čase ich vyňatia z daňového skladu, voči prevádzkovateľovi daňového skladu, ako aj záznamové a oznamovacie povinnosti prevádzkovateľa daňového skladu. Taktiež, ako je tomu aj v prípade § 48ca, sa súčasne navrhuje zaviesť spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť prevádzkovateľa daňového skladu, ktorá vznikne len v prípade, že v rozpore so zákazom ustanoveným v § 48e ods. 12 umožní vlastníkovi motorového benzínu alebo nafty tieto fyzicky vyňať z priestorov daňového skladu bez toho, aby si vlastník tovaru voči prevádzkovateľovi splnil ustanovené povinnosti pred vyňatím tovaru (oznámiť identifikačné číslo pre DPH a doručiť mu faktúru o predaji/kúpe motorového benzínu alebo nafty) a súčasne vlastník nespĺnil povinnosť zaplatiť daň. Nakoľko v takýchto prípadoch nebude v zásade známa suma, z ktorej sa má vypočítať splatná daň, navrhuje sa zaviesť spôsob výpočtu dane na základe jej trhovej ceny týchto tovarov v deň, keď boli vyňaté z daňového skladu, okrem prípadu, ak prevádzkovateľ vie preukázať sumu, za ktorú boli tovary takto vyňaté zo skladu predané inej osobe, respektíve kúpené v daňovom sklade s uplatnením oslobodenia od dane.

Súčasne sa v § 49 ods. 2 písm. b) navrhuje, aby platitelia dane, ktorým vznikne povinnosť platiť daň z dôvodu vyňatia tovarov z jednotlivých skladov bez toho, aby toto súviselo bezprostredne s dodaním dotknutých tovarov inej osobe (§ 48ca ods. 1, § 48d ods. 14 a § 48e ods. 7), boli pri splnení ostatných podmienok zavedených v § 49 a § 51, oprávnení odpočítať túto daň.

K bodu 23 (§ 53a)

V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora (C-322/99 a C-323/99 Fischer a Brandenstein) sa navrhuje zaviesť mechanizmus opravy odpočítanej dane zo služieb, ktoré boli vykonané na investičnom majetku platiteľa dane, pri nadobudnutí ktorého platiteľ dane neuplatnil odpočítanie dane. Podľa navrhovaných pravidiel bude platiteľ dane povinný opraviť odpočítanú daň len z tých služieb, ktoré viedli k trvalému zvýšeniu hodnoty investičného majetku v prípadoch, keď predmetný investičný majetok dodá na svoju osobnú spotrebu, osobnú spotrebu svojich zamestnancov alebo ho dodá bezodplatne (§ 8 ods. 3 zákona o DPH).

Navrhuje sa ustanoviť maximálne obdobie, počas ktorého bude platiteľ dane v prípade dodania tohto investičného majetku na iný účel ako na podnikanie povinný opraviť odpočítanú daň z týchto služieb, a to 60 kalendárnych mesiacov od zdaňovacieho obdobia, v ktorom uplatnil odpočítanie dane v prípade, že ide o služby vykonané na hnutel'nom investičnom majetku /§ 54 ods. 2 písm. a)/, a 240 kalendárnych mesiacov od zdaňovacieho obdobia, v ktorom došlo k uplatneniu nároku na odpočítanie dane, ak ide o služby vykonané na nehnuteľnom investičnom majetku, ktorým sú stavby, stavebné pozemky, byty a nebytové priestory /§ 54

ods. 2 písm. b)/. Platiteľ dane bude povinný vrátiť DPH za obdobie, v ktorom nebude dotknutý investičný majetok po zhodnotení o predmetné služby využívaný na účely podnikania.

K bodu 24 (§ 54d ods. 4)

Navrhuje sa ustanoviť pravidlá daňového zaobchádzania s hnutelným investičným majetkom /§ 54 ods. 2 písm. a)/ v prípadoch, v ktorých platiteľ dane v priebehu päťročného obdobia na úpravu odpočítanej dane dodá tento hnutelný investičný majetok.

K bodu 25

Ide o legislatívno - technickú úpravu.

K bodom 26 a 27 (§ 65 ods. 3 a ods. 10 až 12)

V čase vzniku daňovej povinnosti poskytovateľ služieb cestovného ruchu odvádza daň z prírážky, ktorú zväčša vypočíta z predpokladaných cien, ktoré má zaplatiť za obstarané služby cestovného ruchu, pretože skutočnú výšku nákladov za obstarané služby pozná až neskôr, t. j. v čase po vzniku daňovej povinnosti. Vzhľadom na to, že štát má nárok na daň z prírážky určenej ako rozdiel medzi sumou požadovanou od zákazníka a skutočnými nákladmi cestovnej kancelárie za služby príp. tovary obstarané od iných osôb, bolo potrebné osobitnú právnu úpravu pre uplatňovanie dane cestovnými kancelárkami zosúladiť s čl. 308 smernice o DPH tak, že sa do § 65 doplnili ustanovenia o oprave základu dane (ods. 10 až 12). Doplnenie právnej úpravy reaguje na rozsudok Súdneho dvora EÚ v prípade C-422/17 Skarpa Travel sp. z o.o.

Navrhuje sa zaviesť povinnosť vykonať opravu základu dane, ak po vzniku daňovej povinnosti vznikne rozdiel medzi kalkulovanou prírážkou a skutočnou prírážkou cestovnej kancelárie. K oprave teda platiteľ dane pristúpi najmä vtedy, ak dôjde k rozdielu medzi predpokladanými nákladmi, ktoré tvoria podklad cenovej kalkulácie jednotlivých zájazdov, a skutočnými nákladmi na zájazd. Platiteľ dane je povinný opraviť základ dane, ak je rozdiel medzi pôvodným základom dane a opraveným základom dane vyšší, a ak je rozdiel nižší, platiteľ dane má právo opraviť základ dane. Opravu základu dane vykoná platiteľ dane aj vtedy, ak zvýši alebo zníži cenu za balík služieb cestovného ruchu voči cestujúcemu.

Navrhuje sa, aby platiteľ dane vykonal opravu základu dane týkajúcu sa dotknutých plnení len raz za kalendárny rok.

Z dôvodu doplnenia právnej úpravy týkajúcej sa opravy základu dane pri poskytnutí služieb cestovného ruchu bolo potrebné spresniť znenie odseku 3.

K bodu 28 (§ 69 ods. 2)

V súlade s navrhovaným inštitútom spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti prevádzkovateľov skladov, v ktorých sú dodania určitých tovarov oslobodené od dane (§ 48ca ods. 6, § 48d ods. 19 a § 48e ods. 12), sa navrhuje, aby sa mechanizmus prenosu daňovej povinnosti pri dodaniach uskutočnených v tuzemsku zahraničnou osobou v prospech tuzemských zdaniteľných osôb neuplatňoval na dodanie tovaru uskutočnené v jednotlivých typoch skladov v tuzemsku, na ktoré nie je možné uplatniť oslobodenie od dane. V praxi pôjde o dodania tovaru zahraničnou osobou pre tuzemskú zdaniteľnú osobu, v súvislosti s ktorými dochádza buď k ukončeniu colného režimu colné uskladňovanie alebo k vyňatiu tovaru z osobitného skladu alebo daňového skladu.

K bodu 31 (§ 78 ods. 2)

Navrhuje sa z dôvodu právnej istoty doplniť odsek 2 tak, aby bolo jednoznačné, že zahraničná osoba registrovaná ako platiteľ dane, ktorá ukončuje svoje podnikanie a za posledné zdaňovacie obdobie neuskutočnila žiadne transakcie, z ktorých jej vznikla daňová povinnosť podľa § 69,

nedodala tovar oslobodený od dane podľa § 43 alebo § 47, príp. podľa § 45, neuplatňuje odpočítanie dane a zároveň jej nevznikla povinnosť odvieť daň z majetku podľa § 81 ods. 6 zákona, nie je povinná podať daňové priznanie za posledné zdaňovacie obdobie.

K bodu 32 (§ 78a ods. 12)

Z dôvodu, že sa navrhuje vypustiť § 14 ods. 3 zo zákona č. 563/2009 Z. z. (daňový poriadok), z ktorého podľa súčasného znenia vyplýva, že na elektronické formuláre podané iným spôsobom sa neprihliada, navrhuje sa doplnením odseku 6 ustanoviť, že ak bude kontrolný výkaz podaný inak ako elektronicky, nebude sa takto podaný kontrolný výkaz prihliadať.

K bodu 33 (§ 80 ods. 1 úvodná veta)

Ide o legislatívno - technickú úpravu.

K bodu 36 (§ 81 ods. 6)

Navrhovaná úprava zjednocuje spôsob vypočítania dane pri zrušení registrácie platiteľa so spôsobom výpočtu dane pri bezodplatnom dodaní tovaru (§ 22 ods. 5) a súčasne reflektuje na navrhnuté úpravy v poslednom zmienenom ustanovení (viď bod 8), keďže z článku 74 smernice o DPH v platnom znení vyplýva, že spôsob výpočtu dane má byť v oboch prípadoch identický.

K čl. II

Účinnosť zákona sa navrhuje od 1. januára 2020, a to s ohľadom na termín transpozície smernice (EÚ) 2018/1910 a nadobudnutie účinnosti ustanovenia § 48c zákona o DPH.